

שוטרים שעלה על מכוניתו, הפטיר כלפי החלונות האפלים של בית הקפה: "א.י. מ" קווה שהעניין יגמר בקרוב. סוף סוף, גם אני אוהב לשבת בכסית.

תולדות

"אני מודה!"

גבר שחום טיפס במדרגות בית המשפט השלום בתל-אביב. בידו הימנית החזיק תיק עור חדש ופיו פלט הלצות כלפי ההולכים לצידו.

קשה היה לשער כי רק לפני ימים מספר היה אותו גבר מוטל במקום שונה לחלוטין באוירתו ובנושיו: ביתן 37 של בית החולים בתל-השומר, שם ניצל לאחר נסיון התאבדות.

הסיבה שהביאה אותו לבית החולים לבית המשפט היתה חשובה ביותר: השל"ט טונות הישראליים האשימו אותו בנושיו להוציא רשיון ריפוי בארץ בטענות שקווא התכוונו להפוך אותו מד"ר ישראל שלזינגר גר לישראל שלזינגר סתם (העולם הזה 863).

הפוגה קצרה. השופט ישראל זוהר היה טרוד במשפט אחר. שלזינגר נאלץ להחכות לתורו להישפט. הוא ישב בחוף, על הספסל, ניצל את הפוגה הקצרה כדי לסייג קור את מצבו באוזני נוכחים צמאי-דעת: הוא אדם רב הישגים. הוא לא עסק בסתם

נאשם ישראל שלזינגר
לא על האוויר בלבד

רפואה, אלא ברפואה אווירית. לא, אין פירוש הדבר שהוא חי מאויר. הוא פשוט ערך מחקר מקיף, בעזרת נוסחאות מתמ"ט טיות מסובכות, על השפעתו של הכוח הצנ-טריפוגלי והאוויר על הטיסים המרחפים ב"שמיים. הוא ..

כאן הוריד אותו אחד הסקרנים מפרומי השמיים, שאל: "מה בדבר תעודותיך הרפוריות? הרי טענת כי תעודותיך ניתנו על ידי האוניברסיטה הצרפתית, טורבונו, בה בי שעה שידוע כי אין שם כל פקולטה לרפור-אה."

שלזינגר הניף את ידו בביטול של אדם היודע הכל, ובכל זאת אינו יודע דבר, פסק קצרות: "זה זבל! אני מודה בכל!"

בזה נתגלתה אחת מתכונותיו החיוביות של הרופא חסר-התעודות: עקביות. במש-פטו, שנידחה למחרת היום הודה שלזינגר בכל האשמות. נידון ככל חוזר בתשובה ל"בלות ששה חודשים במקום שאין בו צדקים גמורים.

הארץ

נפסק הריון במועצת-הבטחון (חרות).

היה אורי, חיפה אין דבר. בין כה וכה זה היה מסתיים בהפגה.

פשיטת חוינגייט. פרשת המסע ה"ראשון של הצנידיטים בבורסה (מנ"ר) ועה בהארץ.

נחום בורמן, תל-אביב מרחוב ליליינבלום לשדרות רוט"שיצד

(המשך מעמוד 8)

הסתדרות וחצי-תריסר מוסדות אחרים, אמר יוסקוביץ באנחה כבדה. הוא אהב מאד את חלמ, נזכר בימים הטובים, בהם פקד עליו דוד רמז לארגן תיאטרון לעולים חד"שים. ציטט את דברי השר המנוח: "אין דבר קדוש יותר מן העבודה למען עולה חדש." הרעיון לא מצא חן בעיני יוסקוביץ — עד אשר זכה לראות במו עיניו את השפעת התיאטרון על עולים פרימיטיביים, שבאו מ"פינות נידחות של העולם הערבי.

בשלוש השנים האחרונות לא היה כמעט ערב בו לא נאספו מאות בני-אדם אי-שם ונעצו עיניים קרועות לרוחה במתרחש על גבי במה רעועה, שהוקמה תוך שעות ספורות.

גם עתה היה הקהל מלא התפעלות. היילים ופועלים, מהנדסים ודייגים ישבו וצחקו עד לדמעות למראה הרפתקאותיו של שווייק ביש המזל.

כאשר גסתימה ההצגה, אמר מאיר (שווייק) מרגלית, בשטפו את האפור מעל פניו: "זה זמן רב שלא היה לי מגע כה הדוק עם הקהל."

גם בילי היה מרוצה. הוא מצא שם כלב-ידיד ושמו דרומי.

עיריות

קרב האיתנים

הקפה הוסיף לרתוח. השניצל הפיץ ריח חות נעימים. חצקל איש-כסית המשיך לק"בל כסף, וקהל יושבי כסית — לשלם. וכל זה למרות שהשעה היתה שעת חצות — או, יותר נכון, למרות פקודת-העירייה ה"מחייבת לסגור את בית הקפה בשעה זו.

כי עיריית תל-אביב, אשר בדרך כלל אי-נה שמחת פרטים קטנים וחטרי-השיבות, שכחה הפעם קהל גדול של אמנים ועובדי-לילה אחרים, הנוקקים למקום פתוח עד שעה מאוחרת, בו יוכלו לסעוד את ליבם לאחר העבודה הקשה.

וכך אירע שבאותו ערב ישבו אנשים א"לה והמדמים את עצמם לכאלה, חיכו בקוצר רוח לבואה של המשטרה, כדי למחות בדרך זו על רוע-הגזירה.

מחוגי השעון נעו לאיטם לעבר שעת ה"אפס, הגיעו אליה, עברו אותה — והמש"טרה טרם באה. פני אחדים מן הנאספים הביעו אכזבה: היתכן כי עיריית תל-אביב הכל-יכולה נבהלה מפני אנשי העט, המכ"חול והכשרונות הדרמטיים? היתכן כי מא"בק-האיתנים לא יתחולל כלל?

חצקל איש-כסית לא רצה לאכזב את לקו-חותריו. הוא ניגש אל הטלפון, חייג 999, הו"דיע שהקהל מסרב לעזוב את בית הקפה.

שירה אדירה. הקרב הגדול התחולל, לאחר הכל, כאשר הפסיע לתוך כסית סמל"משטרה משופם וציונה לפנות את המקום, התרחש משהו שדמה לקטע מתוך אחד ה"סרטים האלמים של צ'ארלי צ'אפלין. בובי, כלבת-הבית נבחה נמרצות. הנאספים ה"מפגינים שילחו את לגימת-המרק האחרונה לתוך גרונם ופרצו בשירה אדירה. אדם בש"רני בעל פרופיל בן-גוריוני, פילס לו דרך בהמון, קרב אל השוטרים והכריז בשלוה לא-אפלטונית: "תנו לגמור את המרק! פה הבית שלנו. באנו רק עכשיו מן הנגב. הצגנו לפני מזל 1. מדוע אתם סוגרים את כסית ומשאירים את כתי-הבושת פתוחים כל הלילה?"

"אבל חצקל ישלם קנס!" טען הסמל ב"מבוכת-מה. "שישלם!" הרעים עליו הדובר הנמרץ, זאב יוסקוביץ, מנהל תלס**.

מפנה מפתיע. דומה היה כי עקשנות יושבי כסית תגבר על החוק והסדר, והקרב יסתיים בנצחון. אולם פתע אירע משהו: יוסקוביץ המנהיג נמלך בדעתו, פסק: "תגמרו את המרק תוך עשר דקות ותעזבו את המקום!"

התדהמה היתה גדולה: "מה? השתגעתי?" בשעת הקרב לא שואלים שאלות. הכ"ריו יוסקוביץ, התפורו, המשימה הצליחה במאה אחוזים.

לוחמי כסית לא הוסיפו לשאול שאלות. הם גמרו את כף-המרק או כפית-הקצפת האחרונה, נפרצו לכל עבר מבלי להבין את המתרחש. אחרון עזב את המקום אחד ה"איתנים."

התדהמה היתה גדולה: "מה? השתגעתי?" בשעת הקרב לא שואלים שאלות. הכ"ריו יוסקוביץ, התפורו, המשימה הצליחה במאה אחוזים.

לוחמי כסית לא הוסיפו לשאול שאלות. הם גמרו את כף-המרק או כפית-הקצפת האחרונה, נפרצו לכל עבר מבלי להבין את המתרחש. אחרון עזב את המקום אחד ה"איתנים."

* מקדח-הנפט הגדול הפועל בנגב. ** תיאטרון למעברות.

למזברג Lemberg
לנכרות
לנכרים
לילדים
נעלים
איכות משוכחת
מכחר גדול
ישר אביב החרושת לצרכן!
תל-אביב, רח' הגליל 2-4
TEL AVIV, HAGALIL ST. 2-4
נ"י התחנה המרכזית · NEAR CENTRAL BUS STATION

30 שנה אנו מלכישים
את לקוחותינו לשביעת רצונם.
נאמנות הודית זו אומרת לנו שבח וכבוד.
כלבוש יפה תתקדם
נסיונו בתפירה, המבחר הגדול של בגדים מוכנים ולפי המידה וטיב האריג, ציגוי דרכי, כקור, גם מרחוק, משתלם.
בית מסחר לבגדי גברים
הל פנשטיין ת-א, רח' נחלת בנימין 6

התנהגותה המינית של האשה
מאת **ד"ר קינסי** וחבר עובדיו המדעיים
הופיע בעברית ב-3.5.54
בתרגום מלא, בהשגחת המחבר, ויועצו העברי לתרגום הספר. הספר מכיל כ-7000 עמודים, צפופי-דפים בפורמט גדול, על נייר משוכח ובכריכה נאה, מלווה 300 ציורים וטבלאות.
מחיר הספר 8 ל"י, עד 17.6.54 7 ל"י בלבד.
מספר הספסים מצומצם.
הוצאת ספרים, "אחיאסף" בע"מ ירושלים, רחוב בן יהודה 2, ואצל כל מוכרי הספרים בארץ.

אשקלון קמה לתחיה
אשקלון
חגיגות פסטיבל
שר אשקלון
14 - 21 במאי 1954
אנו חוגגים את פתיחת המרכז החברתי והמסחרי בוא וראה את העיר הצעירה ביותר בבנינה לרגל המאורע יוצאת מעטפה מיוחדת שתוחתם בחותמת מיוחדת בדאר המקומי. המעטפה נכללת בקטלוג זימון לבולי ישראל.
פרטים לקבי אצל:
משרד המודיעין. אשקלון

שרות מוניות בין-עירוניות
מודיע, כי קו שרות מוניות תל-אביב-מגדל, ירושלים-מגדל הווארץ עד למרכז מסחרי החדש באשקלון